e-codices

quidem consilijs est apud pncipes aio
quo nr est infortuniy tui aliq̄ conflet.
¶ Et ille nō nego ait fr. sed et veraciter
assero etiā caput meū abscidendum
imcitater eo pacto me tradere ut oēs
i regno ottonū mōchi viuant scd̄m
regulā sti bndicti. Sed et sup ipos fr̄es
qui pene sn̄ abbate sūt. a d̄nis inuitat⁹
consilijs q̄ sensi fide dixi qua debui. Ut
aūt tot hospitib⁹ inuaderent. crede m̄
neq3 consilio interfui. nec vnq̄ pla
cuit m̄ vbi coperi. Sed et hodie letat⁹
sū et heri vbi psp̄era de eis audiui.
Nolle ait ille fr̄ et dn̄e m̄. te palijs
q̄ tibi creditis adeo solliciari ut que
relas tibi vllas a pari ptate pditis
copares. Sed q̄ntū illi ptuis. tn̄ te
quoq3 curare psuis. Et salua sic caritate
et pace hinc inde fueris. Nūc aūt te
cū tātis viris qui ad honorē oīa et
ptib⁹ pduxit et artib⁹ tam seuere di
scordare admodū doleo. Et maxime
cū illo quē dixi nō parui momenti
viro ¶ Cū aūt ekk⁹ duelliū ipa die
ascenderet et watzemano ibi abbati
nr̄o et sibi amicissimo. oēz seriem rei
nr̄e ut ducturi inp̄xio anorico vbi
pasca egit redeunti insinuaret. et p
singula diceret. Imcotwila legatis rūd
mano et otkero comitatus iugit. Ubi
parū cū eis morat⁹ in dietingen villa
mēaz ne q̄q̄ rūdmanni rerū tageret
vessperting diuertit. Ouiuis tn̄ ip̄e ei p
fr̄em nūcia habūde pmittet. Rūdmano
aūt legatorꝫ quosdā rogate ut de vis
adnauē male intellectis eū i cstinū
corrigente o ciente comitatu ille vsq3
spira abstinuit. ibiq3 eis se rūdmano
cis renū regresso ōiūxit ¶ Kebo aūt id
rogat⁹ rūdmanū apud hoīez pgrāce
de vis ipis aggreditur. Cui ille nichil
aliud n̄ publicos impulsq̄ et eijsiones
eiq̄ in se et fr̄es suos r̄ndit ressuados.
Et i͛ Ennuo ait hesterni diei orsq3 om
nei sp̄ hr̄ dū hō est renūsti ¶ Audiuit
tandē reges rogatioēs et ascēsione
mogoncie arturos. Illuc conuenīunt
p̄scripti illi. ß et cetorꝫ aliqui. Uniq3 oēz
legatos sue ekkardo astante quam
optime poterat in breui p ordinem

absoluerat. Penuria q3 loci conquesta
maxime in vino et ceteris regule sup
tib⁹. Nisi solacio inquint iuuent͛. neq3
sub regula neq3 sine regula cū pauper
tatulas q̄s hn̄t i mediū collatas con
sumpserint. subsistere nō poterūt ¶ Neq3
hec ipa kebo ait diu durabit. q̄ cō tu
lerant q̄ omne habere oīm illorꝫ solli
cite scrutati apud neminē vllius boni
copiā. pter caritatis et humilitatis
inuenimus. Obedienciā aūt illorū. ut
vere asserā dei virorū laudare m̄ n̄
est magnopē. cū et p̄res mei epi dicto
paratiores nūq̄ maiorē vidisse testa
ti sint ¶ Et otto filius ad p̄rem. eminus
p̄r ī cordū ē qd̄ audiuimus. Neq3 decet
taliū copati penurijs maxīe vō ut
fame eorꝫ inuidi et pditores videat͛
confusi. Et p̄r. Si tn̄ tandē aliq̄ vnu
hr̄e consenserint in auxilio q̄ regule
perit⁹ aliq̄ntū cū eis cōuersetur tepors.
¶ Cū aūt kebo adhuc quiddā ut diceret
surgere cepisset. Henric⁹ illum nutu
compescuit. Et ad se accito. inquit. Noli
m̄ q̄ quicq̄ cōtra loqui. q̄ quātū eos
nūc experti sum⁹. nemo monachus
hodie est i regno. q̄ in rone bn̄ viuēdi
int eos veniens eos precedē possit. Et
forsitan quisq̄s ille erit. aut tante
auctoritatis dei seruus mang ē dat⁹.
aut tandē quo q̄ mō loco ressurus.
¶ At ekk⁹. Liceat et nb̄ inq̄t o rex vice
abbatis mei a quo et ad hoc ipm̄ missi
sum⁹ quiddam loqui. Bene et optime
intulit quidē filius tu⁹. penurijs meis
te decere copati. Ne p⁹q̄ regule nr̄e
quas i mediū cōtulim⁹ fuerint cōsūp
te. absq3 oī regula tandē familias
tuis sit viuē. Qd̄ aūt maiestas tua
gl'iose m̄ subiuxerat. peritiorē regule
nobis aliquē auxilio dari. Allegatis
vris abbatib⁹ regule peritissimis nr̄
ut d̄o ita dictā inmitati. petim⁹ p̄r et
fili abipōꝫ aliquo iussū vr̄o reuisi. et
si in aliquo abedictis eorꝫ exorbitauim⁹
explorari. quo gūe quidē ē si ausim
dicē in tā breui articulo. terciā vite
paupes vros ingredi. et abeo q̄ citam
multis claris viris. i iunctū est. Priui
rorū nephitorꝫ aliquem abduci. Et.

License: CC-BY-NC – St. Gallen, Kantonsbibliothek, Vadianische Sammlung, VadSlg Ms. 70, f. f.%20204r – Casus Sancti Galli; Vitae sanctorum (http://www.e-codices.ch/en/vad/0070/f.%20204r)